

Αποκριά

Αποκριά, η κ. **Απόκρια, η**, ουσ. [<μσν. Άποκριά], η αποκριά. **1.** συνήθως στον πλ. **οι Αποκριές** κ. **οι Απόκριες**, οι τρεις εβδομάδες πριν από τη μεγάλη Σαρακοστή. **2.** το καρναβάλι: «στις αποκριές περάσαμε υπέροχα»·

- *κάνω Αποκριά ή κάνω Αποκριές, γλεντώ, διασκεδάζω, ξεφαντώνω:* «φέτος αποφάσισα να βάλω στη μπάντα τις στενοχώριες μου και να κάνω Αποκριά κι εγώ, όπως όλος ο κόσμος»·

- *τώρα στις Αποκριές έχουν τα μουνιά χαρές, υπάρχει, επικρατεί μεγάλη διασκέδαση, μεγάλο ξεφάντωμα, μεγάλη χαρά και σεξουαλική ασυδοσία.* Από το ότι, καθώς οι καρναβαλίστικες μεταμφιέσεις εξασφαλίζουν την ανωνυμία, πολλές γυναίκες επιδίδονται στις σεξουαλικές απολαύσεις, χωρίς να έχουν το φόβο να αποκαλυφθούν. Πρβλ. *αποκρεύουν και το γάλα και τ' αρκίδια τα μεγάλα, και την Καθαρά Δευτέρα παίρνουν τα μουνιά αέρα* (Αντρικά μουνάτα).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας